

Chương 1

Đêm Tân Hôn

Đời người rớt cuộc là có thực sự cần đến

tình yêu hay không? Bởi cuối cùng thì yêu cũng sẽ biến thành thương, cái thứ nghĩa tình thực thụ giúp người ta ở lại bên nhau đến hơi thở cuối cùng. Chúng ta, thực ra không cần một người để yêu, mà là cần một người để thương và được thương đến suốt đời...

Còn anh thì sao hơn ba mươi năm qua, tâm tư điều đở dòn vào sự nghiệp.Đầu gối như anh bao năm chỉ biết chiến đấu với lý tưởng, yêu đương gì đó đã bị anh bỏ sang một bên...

Trình Viện nhìn ly rượu lắc lư trước mắt bất giác thở dài..Bao nhiêu vụ án điều tra đau não không làm anh mệt mỏi, thế mà hôm nay cái chuyện tưởng chừng cầu huyết lại xảy ra với mình..

-” Này.Đêm nay là tân hôn, cậu nên về đi.Ngồi đây thở ngắn, thở dài được cái gì “

Trương Hải buồn cười nhìn vẻ mặt khó coi của Trình Viện mà lòng hả hê.Cũng có lúc tên này rơi vô tình thế tiến thoái lưỡng nan..

Thật là được mở mang tầm mắt...

-” Cậu không muốn ngồi với mình.Thì biến”

Hai hàng chân mày Trình Viện cau lại hung hăng trừng lầy Trương Hải...

Đúng vậy hôm nay là ngày kết hôn của anh.Buổi sáng một hôn lễ ấm áp được diễn ra..Khiến các bậc trưởng bối của Trình gia vui vẻ không thôi..

Chỉ có anh là vẻ mặt cứng ngắt, ngây ngốc rầu rĩ..

Số là một tháng trước người mẹ cao cả của anh gọi về bảo rằng Bà đã sắp xếp hôn sự cho anh với con gái của người bạn thân dưới quê..

Kết hôn gì chứ...?

Dĩ nhiên với tính khí nóng nảy của mình, anh nổi giận đùng đùng..

Nào ngờ người cha lạnh lùng uy nghiêm cũng ủng hộ mẹ anh...

Anh vô cùng bất bình dĩ nhiên không cam chịu. Mẹ anh liền nặn ra vài giọt nước mắt.

Nói rằng con trai nhà người ta bây giờ đã có cháu bông bé.. Còn ông bà tuổi già kéo đến. Mà anh thì một chút tin tức cũng không có, bạn gái còn không có thì đợi đến ngày cưới con gái người ta về biết khi nào...

Trình Viện nhưc đầu không thôi..

Từ ngày anh lên chức Trưởng phòng Hình Sự, mọi thứ đã ổn định đây là giai đoạn thích hợp để kết hôn... nên ông bà liền gấp gấp chuẩn bị...

Ba của anh thấy mẹ anh rơi lệ liền nóng nảy đập bàn lạnh giọng..

- “ Không phải với con cưới ai cũng được hay sao. Cứ theo vậy mà làm. Không được cãi.

Nếu còn cãi thì chuyển về công tác bên quân đội “

Nghe đến đó Trình Viện không thể tin, cứng người mím môi, không phản bác nữa đồng nghĩa với việc ngầm đồng ý..

Anh có lựa chọn sao? Dĩ nhiên là không.

Phải biết anh yêu công việc hiện tại biết bao. Không phải vì tiền hay địa vị..

Vì những thứ đó anh muốn có khi nào không được..

Mà công việc này làm anh thỏa mãn được tính cách thích mạo hiểm, hoang dã và thích chinh phục của bản thân.

Đùa sao! vào quân đội thì anh sẽ nhàm chán mà chết mất..

Anh tin ba của anh nói được làm được..

Trong giới chính trị, Trình Gia có thể lực ra sao đất nước này không ai không biết

Ba của anh không ai khác chính là Trình Khiêm.. Vị Tham Muu Trưởng tiếng tăm lừng lẫy, mấy ai dám đắc tội...

Thế nên hôm nay mới có buổi hôn lễ diễn ra.. khi vừa kết thúc đưa cô vợ mới cưới về nhà riêng, anh liền đi mất...

-” Thôi đi không muốn thì cũng xong rồi.

Xem như làm vui lòng người lớn trong nhà. Mà tôi thấy mẹ cậu chọn vợ rất khéo đấy chứ..”

-” (...)

Trình Viện suy nghĩ, nào là trao nhẫn, tuyên thệ thế mà có lúc nào anh nhìn thẳng mặt cô vợ lần đầu gặp mặt đầy đầu..Nhìn sơ qua hình như không tệ...

Lúc sáng Trương Hải có nhìn qua cô dâu..

Tuy bộ dạng có chút nhút nhát, nhìn qua rất trẻ chắc là bằng Tiểu Bình nhà anh..

Da trắng, vóc dáng mảnh mai..Khuôn mặt dịu dàng rất xinh đẹp...

Nói về gia cảnh thì dĩ nhiên không thể so bì với gia thế của Trình Viện.Nhưng Trình Gia cũng đã rất vui vẻ chấp nhận..

Vợ đẹp không cần thời gian cưa cẩm đã cưới con gái người ta về nhà, tên này còn khổ sở cái gì..

Một lúc lại nghe Trình Viện rầu rĩ nhỏ giọng..

-" Bây giờ về nhà không biết đối mặt với cô ta ra sao..Mẹ kiếp, đầu đầu chết đi được"

Trình Viện nằm dài trên ghế lấy tay vò tóc mình..

Trương Hải bật cười, trong mắt Trương Hải, Trình Viện như một chiến binh dũng mãnh không gì có thể khiến anh ta trùn bước, nên nhìn bộ dạng này có chút không quen...

Biết nhau hơn mười năm, Trương Hải dĩ nhiên biết Trình Viện thuộc người khờ khan..Gương mặt đẹp trai pha lẫn nét lãng tử như con ngựa hoang thật khó khăn cho người phụ nữ nào bên cạnh..

Với gia thế như Trình Viện khỏi nhà muốn liên hôn với Trình Gia.Bất ngờ Trình phu nhân lại chọn cô con dâu, không tiền không gia thế cũng khiến không ít người khó hiểu..

Nhưng với Trương Hải, Trình Gia, Trình Viện cái gì không có cần gì phải nhờ vào người khác..

Chắc chắn người con gái đó phải có ưu điểm gì đáng trân trọng mới khiến hai trưởng bối Trình Gia quyết tâm thực hiện ép hôn con trai mình..

Có lẽ họ cần có cháu bông bé hoặc là có người chế trụ được Trình Viện..Cho họ yên lòng..

Chỉ là cô gái nhỏ đó có bản lĩnh đó hay không còn phải chờ xem..Để trái tim tên đầu gối này tan chảy cũng có chút gian nan..

Nhưng cuộc đời này đâu nói trước được điều gì..Giống như anh và bảo bối của anh vậy thôi...

Trong căn phòng hai người đàn ông không ngừng nâng ly..Đến khi say mềm lăn ra mà ngủ...

Vote tích cực nhé..

Theo ý các mem, cho ra cuốn nói về anh cảnh sát Trình Viện đẹp trai rồi nhé...

Giờ này còn ai thức ko nhỉ...ra hơi trễ...

Chương 2

Sang MaCao

Dưới ánh nắng ấm áp chiếu qua tấm rèm mỏng, chiếu rọi xuống thân thể mềm mại người con gái..

Vốn là buổi tối sau khi tắm rửa xong Y Tịnh muốn chờ Trình Viện về..Không ngờ lại nằm trên sofa ngủ quên...

Ánh nắng chan hòa chiếu rọi khuôn mặt trắng nõn, ngũ quan hài hòa xinh đẹp, mang chút ngọt ngào dịu dàng khiến người khác ngắm nhìn liền bị thu hút..Mái tóc đen mượt dài ngang thắt lưng xõa qua vai có chút rối nhẹ...

“ Reng...reng...”

Nghe tiếng chuông cửa Y Tịnh liền tỉnh ngủ hẳn, đôi mắt to tròn ngơ ngác hồi hộp, môi hồng cắn nhẹ, chân chừ vài giây rồi chạy ra mở cửa quên cả việc phải vuốt tóc lại..

Khi cánh cửa mở ra, trước mắt không phải là Trình Viện khiến Y Tịnh thờ phào nhưng trong lòng có chút gì đó mất mát khó tả...

Dịu dàng nở nụ cười ngây ngô..

-" Mẹ.Sao mẹ lại đến đây? "

Nhìn cô gái nhỏ xinh đẹp, khuôn mặt non nớt chân chất trước mắt khiến người ta yêu thương mà Phúc Nhã chạnh lòng, xót xa cho con dâu của mình lại tức giận đứa con trai của chính mình bao nhiêu...

-" Nào.Mẹ có mua đồ ăn sáng cho con..Vào đây ăn một chút "

Bà không trả lời ngay, nắm lấy tay Y Tịnh đi vào bếp nhanh chóng đem đồ ăn sáng xếp ra...

Hai mắt Y Tịnh cay cay, hít mũi cảm động..

-" Mẹ.Cám ơn mẹ "

Cô chưa bao giờ nghĩ mình tốt số lại được gả vào nhà hào môn, lại được mẹ chồng yêu thương như vậy..

Trình phu nhân mỉm cười phúc hậu gõ đầu cô..

-” Đồ ngốc.Có gì mà cảm ơn, con là con dâu cũng như con gái của mẹ..Nào lại ăn cho nóng..”

-” Mẹ con lên rửa mặt sẽ xuống nhanh thôi..”

Phúc Nhã gật đầu, nhìn thân hình nhỏ nhắn chạy vụt lên lầu, bắt giác thờ dài..Không biết sự việc ép hôn lần này của bà có đúng hay không..

Mỗi lần nhìn Y Tịnh ngây thơ, hiểu chuyện bà lại cảm thấy có lỗi với con bé..

Tuy bà là người sinh Trình Viện ra nhưng lại không hiểu nổi tính tình của anh...Mỗi khi nghĩ đến chỉ thấy đau đầu..

Ngày trước vì khó sinh nếu không bà đã cố sinh thêm một cô con gái đáng yêu để dạy có lẽ bây giờ cũng được an ủi.Nhưng không sau bây giờ có Y Tịnh ngoan ngoan hiểu chuyện như thế, an ủi vợ chồng bà cũng không ít..

Chỉ tội con bé gặp người chồng như Trình Viện phải chịu nhiều thiệt thòi..

Lần đầu gặp Y Tịnh bà đã bị cô thu hút..

Dáng dấp xinh xắn, giọng nói ngọt ngào, cử chỉ dịu dàng.Dù lúc đấy ở dưới quê trên người chỉ mặc chiếc áo sơ mi và quần bò cũ nát, khuôn mặt nhẽ nhay mồ hôi nhưng trong mắt bà con bé rất đổi xinh đẹp hơn hẳn mấy tiểu thư nhà giàu phần son lòe loẹt trên thành phố...

Vóc dáng nhỏ nhắn thanh mảnh như vậy một ngày lại làm rất nhiều việc để kiếm tiền..Ngoài công việc chính là chấp bút cho một tòa soạn nhỏ ở thị trấn..ngoài ra còn nhận giặt đồ mướn, bán đồ ăn sáng, dán giấy bạc cho người ta..không việc gì con bé không làm..Chỉ vì muốn kiếm tiền trị bệnh ung thư cho ba của mình..

Khi bà đến một bệnh viện thị trấn nhỏ đó làm từ thiện, tình cờ gặp người bạn cũ cũng chính là mẹ Y Tịnh mới biết sự tình khó khăn của bạn...

Bà liền không nghĩ ngợi đưa cho mẹ Y Tịnh một số tiền để chữa trị cho chồng..Còn giúp ông ấy lên thành phố chữa trị cho tốt..Chỉ tiếc là ung thư thời kì cuối..Dù bác sĩ đã cố gắng nhưng cũng không qua khỏi..

Sau sự việc đó Thục Quyên cùng Y Tịnh, cảm kích bà không thôi..Nên khi bà đưa ra ý định muốn Y Tịnh làm con dâu Trình gia..

Hai người họ rất bối rối lại khiếp sợ nhưng bà không ngừng đứng ra thuyết phục..Vì trả ơn nên họ cũng không ngại từ chối..Tuy gia cảnh cơ hàn nhưng họ rất tự trọng điều đó cả Trình Khiêm chồng bà cũng thấy được...

Chỉ cần nhìn đức hạnh của Y Tịnh, chưa quản bề ngoài đã khiến Phúc Nhã nhất quyết phải có đưa con dâu ngoan hiền này..

Chỉ tức là có thằng con ngu ngốc quá thể.Có phúc mà chẳng biết hưởng..

Nhìn Y Tịnh hít hà hớp cháo nóng khuôn mặt trắng hồng đáng yêu..Phúc Nhã gấp một miếng củ cải đặt vào chén của cô, nhẹ giọng...

-” Tiểu Tịnh..Ồm...Trình Viện có gọi về cho mẹ nói nó phải sang Ma Cao điều tra vụ án gì đó rất quan trọng..Muốn mẹ nói với con một tiếng..Haiz..Công việc của nó có chút phức tạp, chỉ là hai đứa mới kết hôn khiến con thiệt thòi rồi”

Bàn tay múc cháo của Y Tịnh ngưng lại, ngẩng đầu nhìn Phúc Nhã..Ánh mắt trong veo khiến người ta xót xa, liếm lấy làn môi hồng cười nhẹ..

-” Dạ..Công việc quan trọng hơn ạ.Con không sao, mẹ đừng lo “

Cô càng hiểu chuyện Phúc Nhã càng thấy mình có lỗi.Ai đời vừa cưới con gái người ta về nhà lại bỏ người ta lăn lóc thế này..

Đúng là thằng chết tiệt mà..

Bà đưa bàn tay tinh tế của mình nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn có chút khô ráp của Y Tịnh..Thở dài ái nái..

-” Tiểu Tịnh! mẹ biết con là đứa trẻ ngoan lại rất hiểu chuyện.Trình Viện là đứa ngang tàn từ nhỏ nó đã có chính kiến riêng của mình, bao lần còn làm ba của con tức đến mức muốn thổ huyết...

Ông ấy muốn nó sang quân đội nó lại rẽ hướng sang cảnh sát làm công việc nguy hiểm.Tuy bây giờ nó đã lên chức vụ Trưởng Phòng nên ba mẹ cũng yên tâm.

Con thấy đầy tính tình nó ngang bướng và cố chấp, cuộc hôn nhân này mẹ biết nó vẫn không hoàn toàn chấp nhận..Đây là cách nó cố tình phản kháng lại mà thôi..

Nhưng Y Tịnh tuy tính nết Trình Viện cố chấp nhưng nó là đứa hiểu chuyện, sống rất có tình có nghĩa.Một khi đã hết lòng vì ai thì sẽ không buông tay..Hiện tại bây giờ nó chưa hiểu hết về con nhưng mẹ tin một khi hai đứa bên cạnh nhau, hiểu hết về nhau, nó sẽ yêu con..Chỉ cần con hãy bao dung và nhẫn nại với nó..”

Y Tịnh im lặng nghe bà nói rất nhiều cũng hiểu sơ về tính cách của Trình Viện..Cô và gia đình cô mắc nợ ân huệ của Trình Gia.Khi đồng ý bước vào nhà Trình Gia cô không hề có suy nghĩ gì quá phận..Chỉ muốn chịu theo ý Trình Phu Nhân lúc đó..

Không hề nghĩ sâu xa về sau.Thì ra có nhiều vấn đề nan giải như vậy..

Y Tịnh mấp máy môi nhìn bà, muốn nói rồi lại thôi..Cuối cùng cũng mở lời..

-” Mẹ..Con mang ơn mẹ, con không ngại vì Trình Gia hi sinh bất cứ điều gì..Con chỉ ngại, có khi nào anh ấy đã có người trong lòng mà con vô tình thành kẻ thứ ba..”

Phúc Nhã nhanh chóng lắc đầu phì cười béo má cô..

-” Đứa ngốc này.Con nghĩ Trình Viện nhu nhược thế à.Cả người phụ nữ của mình cũng không đấu tranh được thì đâu xứng là con cháu Trình Gia.Huống hồ mẹ đã điều tra hết rồi.Mới quyết định hôn sự hai đứa.Còn nữa con đừng mở miệng là mang ơn này nợ nghe rất xa cách hiểu không?”

Y Tịnh xoa xoa phần má bị bà béo lấy mím cười gật đầu..

-” Mẹ.Con hứa sẽ nhẫn nại cố gắng làm một người vợ tốt của anh ấy “

Cô không dám mơ ước tình yêu cao cả gì của người đàn ông đó..Nhưng để hoàn thành tốt vai trò một người vợ thì cô có thể làm được...

Phúc Nhã hài lòng với câu trả lời của cô..

Sau khi ăn sáng..Y Tịnh liền bị Phúc Nhã khăn gói mang về Trình Gia..Biết khi nào Trình Viện mới trở lại, bà nào chịu để Y Tịnh thui thủi một mình trong căn nhà lạnh lẽo này...

Chương 3

Sang MaCao

1 tháng sau

Trình Viện một thân áo phông quần jean bên ngoài khoác thêm chiếc áo da màu đen cá tính, vóc dáng cao lớn khuôn mặt lãnh đạm góc cạnh sắc nét làm anh nổi bật trong đám đông...

Phủ đầy sương gió trở về sau một tháng rông rã tại Ma Cao.

Vừa ra khỏi cửa sân bay đã bị hai người đàn ông da ngăm đen một thân quân phục chặn lại...

-” Thiếu Gia.Tham Mưu Trưởng bảo chúng tôi đến đón cậu “

Chân mày kiếm đen dày của Trình Viện nhíu lại..

Nghe thật hay! đến đón hay là muốn áp giải anh về..Hừ..!

Trình Viện lạnh nhạt hất mặt với một số đồng đội phía sau...

Rồi ném vali cho hai người đàn ông đang rất nhẫn nại chờ đợi..Còn mình nghênh ngang ra xe ngồi vào...

Vẻ bất cần đời của anh như đã ăn vào xương máu.Tuy Trình Viện sinh ra và lớn lên là con nhà quan..Nhưng từ phong cách hay cách sống của anh chẳng ai nhìn ra điều đó..

Phải hiểu đã là Quan chức thì làm gì cũng phải nhớ hai chữ “ quy tắc “

Thế mà từ nhỏ Trình Khiêm đã khá đau đầu với đứa con trai này rồi..

Phá vỡ mọi quy tắc chính là những gì Trình Gia khi nói về Trình Viện..Qua bao năm sửa đổi không được Trình Khiêm cũng mắt nhắm mắt mở dung túng..

Vừa lên xe Trình Viện đã ngã người ra sau ghế, mắt nhắm lại không biết là ngủ hay không muốn bị ai làm phiền..

Xe vào Quân Khu của Trình Gia..Hai bên cổng lớn, hai người mặc quân phục đứng gác nhìn rất nghiêm trang, ai mới vào có lẽ sẽ cảm giác e sợ...

Xe chạy một đoạn vào trong khuôn viên rộng lớn ngừng lại..Trình Viện tự mở cửa đi vào..

Bên trong Trình Khiêm đang nhàn nhã uống trà đọc báo..

-” Ba “

Nghe tiếng gọi Trình Khiêm gấp lại tờ báo nhìn đứa con trai một tháng không gặp lúc này đang nhàn nhã đi đến..thong thả ngồi xuống sofa...

-” Cũng biết đường về nhà sao?”

Vẻ mặt Trình Khiêm nghiêm nghị hướng mắt nhìn thẳng con khó dạy bảo, lạnh giọng..

Tự rót cho mình ly trà nóng uống một ngụm, rồi mới điềm nhiên trả lời..

-” Ba cho người đến đón.Con sao dám không về..”

-” Tức con nói nếu ba không cho người đến.Con chắc sẽ không về cái nhà này đúng không?”

Trình Khiêm đặt tờ báo sang một bên, cao giọng hỏi ngược lại...

Trình Viện không trả lời, vì anh vốn nghĩ vậy mà..

-” Ngày trước con muốn sao cũng được.

Nhưng bây giờ con đừng quên mình đã có vợ..Nếu đã chấp nhận cuộc hôn nhân này thì phải có trách nhiệm với nó..Và cả Y Tịnh..”

Lời lẽ của Trình Nghiêm tuy lạnh nhạt nhưng đầy sự khuyên bảo...

Trình Viện vẫn giữ im lặng, vẻ mặt không cảm xúc lưng dựa vào sofa cũng chẳng biết anh có nghe vào hay không nữa..

Lúc này Phúc Nhã từ trên lầu đi xuống nhìn không khí căng thẳng của hai cha con..

Rồi nhìn sang đứa con to xác đang trì độn ngồi một bên thở dài...bước đến dịu giọng..

-” Được rồi.Con nó mới về.Ông cứ để nó tắm rửa, ăn uống nghỉ ngơi cái đã..”

Rồi quay sang Trình Viện.

-” Con lên phòng tắm rửa đi.Rồi xuống ăn cơm..”

-” Dạ “

Trình Viện mệt mỏi nghe thế liền đứng dậy..Nào ngờ bị Trình Nghiêm gọi lại..

-” Khoan đã.Nghỉ ngơi hôm nay.Ngay mai về thành phố F đón Y Tịnh “

Trình Viện xoay người, khuôn mặt điển trai có chút mù mịt...

-” Ba nói vậy là sao?”

Phúc Nhã cười hiền hậu ngồi xuống sofa nhìn con trai mình tốt bụng giải thích..

-” Con còn hỏi.Vừa cưới xong con bỏ lại con gái nhà người ta lăn lóc một mình..Thế mà con bé một chữ oán than cũng không có..Mẹ đưa Y Tịnh về Trình Gia nửa tháng..Thấy không nở nụ ở đây suy nghĩ lung tung nên cho nó về quê thăm mẹ con bé rồi..”

Nghĩ đến chuyện đó Trình Viện có chút chột dạ..Đúng là chuyện đó anh cảm thấy mình không đúng..Anh không phải chán ghét cuộc hôn nhân này đến mức mà không suy nghĩ đúng sai..

Là vì anh chưa thể hòa hợp có chút gượng gạo.Sẵn công việc khẩn cấp nên anh lợi dụng vào đó mà tránh né được thói điểm nào được thì tránh..

Giờ nghe mẹ anh nhắc lại anh cảm thấy xấu hổ.Ba anh nói đúng làm đàn ông, dám làm phải dám đối mặt..Đây cũng là chuyện đầu tiên anh tránh né...

-” Con biết rồi.Con lên nghỉ một chút “

Trình Nghiêm và Phúc Nhã đưa mắt nhìn nhau.Không nghĩ anh nhanh đồng ý như vậy...

Mở căn phòng bước vào..Đây là căn phòng anh ở từ nhỏ, trước khi chuyển ra ngoài sống..

Cánh cửa vừa mở bên trong có mùi hương thơm ngát nhẹ nhàng mà thanh mát như mùi của hoa nhài không quá nồng, rất dễ chịu,như xua tan đi sự mệt mỏi trên người.

Căn phòng nam tính ngày nào giờ được bố trí nữ tính hơn.Rèm cửa là màu tím nhạt nhìn rất mát mắt...Mọi thứ sắp xếp tỉn tể gọn gàng.Những vật dụng của anh đều được giữ lại xếp ngăn nắp không hề xô dịch vị trí..

Có khác là chiếc giường đơn được thay bằng chiếc giường đôi, nơi đó còn đặt hai chiếc gối..Chiếc tủ đựng đồ cũng được thay cái khác to hơn...

Trình Viện mở tủ đồ, ngoài một số quần áo của anh, mỗi khi về có cái để mặc hôm nay kể bên còn nhiều quần áo của phụ nữ..

Là của cô sao..đa số là những màu nhã nhặn,màu trắng chiếm đa số..

Anh liền lấy đại một quần áo thoải mái mặc ở nhà vào phòng tắm...

Nhìn sữa tắm các vật dụng đặt trên kệ và cũng chính mùi hương đặc biệt này bay khắp phòng tắm..Trước mặt anh lại bất giác hiện lên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn có chút không rõ ràng.

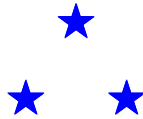
Trình Viện cũng không biết anh bị làm sao.Chỉ còn biết dùng nước xối rửa thân thể mệt mỏi của mình..

Rất không chậm trễ vùi cả thân người to lớn lên chiếc giường mềm mại, không biết là vô ý hay sao mà nằm lên chiếc gối của Y Tĩnh,

ngủ lấy mùi hương dịu nhẹ rồi yên ổn chìm vào giấc ngủ say một cách ngon lành..

Chương 4

Đi Đón Vợ

Mới sáng sớm, Trình Viện đã bị Trình Phu nhân đích thân lên phòng gọi dậy, bà rất nhớ con dâu của mình nhé.

Trình Viện bị đánh thức mặt mày ủ rũ, sau khi ăn sáng liền bị Tham Muu Trưởng ra lệnh bắt khởi hành đi ngay..

Còn không cho tài xế lái, bảo anh tự thân vận động..

Trình Viện thật bất lực với hai người già này, dĩ nhiên họ nghĩ gì sao anh không biết..

Anh rất lười chạy xe, cũng cần rảnh lái gần hai tiếng mới đến thành phố F, đi thêm ba mươi phút nữa để vào thị trấn nhỏ ở vùng quê...

Nhìn bản đồ chỉ dẫn, con đường phía trong rất hẹp, xe ô tô không thể vào được..Trình Viện quyết định cho xe dừng ngoài đường lớn, xuống đi bộ vào trong..

Nhìn khung cảnh bình yên tràn ngập tạo cảm giác thoải mái làm sao..

Lúc Y Tĩnh giao hàng trở về, thời tiết khá nóng mồ hôi nhẹ nháy chảy xuống vùng cổ trắng mịn của cô..Hai má vì khí nóng mà ửng hồng...

Cô thành thạo điều khiển chiếc xe đạp...

Tố Quyên đã đứng chờ sẵn về mặt có chút gấp gáp bước đến..

-” Sao giờ này con mới về..Mau..mau vào trong “

-” Mẹ sao không ở trong nhà..Đợi con à?”

Y Tĩnh cười tươi rói, leo xuống xe đạp..

Tô Uyển kéo lấy tay con gái lắc đầu nói nhỏ.

-” Chồng con..đang ở trong nhà..”

-” Ai..Mẹ nói Trình Viện sao?”

Y Tĩnh tưởng mình nghe lầm hỏi lại thêm một lần nữa...

Tố Quyên đang muốn trả lời thì thấy Trình Viện từ trong nhà bước ra...Bà cười khan..

-” Con bé mới về.Hai đứa nói chuyện đi.Mẹ đi nấu cơm..”

Tổ Quyên liền đi vào trong để lại không gian cho hai người trẻ...

Y Tịnh nhìn theo hướng mắt của mẹ mình, xoay người lại cả người cứng ngắt, vì quá bất ngờ cô không biết phải làm sao.Cứ thế mở to mắt nhìn người chồng nào đó cả tháng mất tích..

Trình Viện đưa mắt quan sát người con gái trước mặt..Tuy cô ở vùng quê không phải con nhà hào môn, luôn chăm sóc sắc vóc.. nhưng lại có một làn da rất đẹp trắng hồng mịn màng..Khuôn mặt trái xoan đường nét hài hòa xinh đẹp..Đôi mắt hai mí to tròn ướt át có thể làm tan chảy trái tim của người khác..Miệng nhỏ đầy đặn đỏ mọng..

Trên người là chiếc quần bò hơi củ kết hợp áo thun trắng bên ngoài còn khoác chiếc áo sơ mi tay dài che nắng...Vóc dáng của cô mảnh mai cũng không quá gầy.

Nhưng trong mắt Trình Viện cần phải tắm bỏ thật nhiều đầy đặn một chút có lẽ đẹp hơn nhìn khỏe mạnh hơn..

Mái tóc đen được cô búi gọn phía sau..

Mồ hôi ẩn hiện trên trán còn chảy dài dọc theo cái cổ thon dài trắng nõn..Bộ dáng nhếch nhác tóc con ướt át dán vào khuôn mặt trắng trẻo đang ửng hồng càng làm cô thêm thu hút vạn phần..So với những cô gái thành phố cô còn đẹp hơn rất nhiều.

Thì ra người vợ bị anh bỏ mặc thời gian qua lại có vẻ đẹp ngọt ngào như vậy.Nhưng có lẽ cô quá trẻ so với anh thì phải.Điều này làm cho Trình Viện có chút không vui nhưng anh cũng không hiểu lí do vì sao không vui..

Nhìn ánh mắt Trình Viện không ngừng soi mói mình từ đầu đến chân, Y Tịnh có chút không được tự nhiên..Mặt bắt giác càng ửng đỏ hơn..Cả những ngón chân cũng rụt lại..Y Tịnh hai tay nắm vạt áo, cắn môi chân chừ vài giây mới ngẩng đầu nhìn anh..

-” Anh..anh về khi nào?”

Giọng nói quá nhỏ nhẹ có gì đó ngứa ngáy trong lòng..Trình Viện hắng giọng biết mình thất thố nhìn người ta chăm chú thật quá mắt mặt..Lấy lại vẻ lạnh nhạt..

-” Hôm qua”

Ngung chút xíu lại bổ sung thêm..

-” Vào nhà thôi..”

Nhà là nhà người ta đấy..

Anh thấy trời nắng gắt, muốn bảo cô vào trong cho mát. Thế nhưng lời nói ra nghe cộc lốc.

Y Tịnh cũng không bắt bẻ làm gì trong lòng có chút âm ỉ khó tả, với người đàn ông có phần xuất chúng nhưng cử chỉ lãnh đạm trước mắt, cô cũng hiểu không nên đặt kì vọng vào anh..

Vì hôn nhân này không hề xuất phát từ tình yêu cũng không bắt ép anh phải đối xử khác với cô được...

Y Tịnh cúi đầu..

-" Dạ "

Rồi lặng lẽ đi qua anh, bước thẳng vào nhà.

Nhìn dáng vẻ yếu ớt của cô có chút thất vọng..

Trình Viện ão ão cào tóc mình..thở dài trong lòng cũng lủi thủi theo vào sau..

Ở lại gần xế chiều, Y Tịnh theo Trình Viện trở về..Trình Viện cũng không gấp gáp.

Nhưng Tô Quyên lo xe không có chỗ để, nhà cửa lại chật chội bà sợ Trình Viện không quen. Với lại con gái cũng về hơn nửa tháng..

Cũng thấy không đúng nên hỏi thúc hai người trở về...

Chiếc xe băng băng chạy ra khỏi thị trấn,

Trình Viện liếc mắt nhìn vào kính quan sát khuôn mặt cô gái nhỏ bên cạnh...

Lúc này không còn vẻ chật vật như lúc trưa..Rất gọn gàng và thanh mát..Cũng vẫn phong cách quần bò áo thun, chỉ khác chiếc áo là màu xanh nước biển càng tôn lên nước da trắng hồng của cô..mái tóc đen dài qua vai được thả bồng bênh sau gáy..

Từ lúc lên xe cho đến giờ cô vẫn im lặng, hai tay ôm chặt chiếc ba lô trước ngực..cái gì cũng không nói..

Trình Viện ho nhẹ mới chậm rãi lên tiếng..

-" Trong cốp có bánh ăn vặt.Mẹ chuẩn bị.Em có ăn lấy mà ăn "

Câu này có vẻ dài nhất từ trưa đến giờ..

Y Tịnh nghiêng đầu nhìn người đàn ông bên cạnh..

Cô luôn bị vẻ ngoài nam tính sắc nét của Trình Viện thu hút, mũi anh rất cao khi nhìn vào tạo người ta cảm giác áp bức rất mạnh..

Y Tịnh chỉ là cô gái nhỏ, nói không thích ngắm nhìn trai đẹp đó là nói dối hướng chỉ là chồng mình..Nhưng cô luôn biết giới hạn của mình nằm ở đâu..Và người đàn ông trước mặt là ai, khuyên bảo mình phải luôn tỉnh táo..

Y Tịnh lắc đầu, dịu dàng nói..

-” Em không thích ăn vặt “

Trình Viện ngạc nhiên không phải con gái luôn thích những điều đó à..Anh tò mò buộc miệng hỏi..

-” Không phải con gái thích ăn vặt sao?”

Y Tịnh không ngờ anh có hứng thú với việc này..Cô lắc đầu mỉm cười có chút gượng gạo..

-” Từ nhỏ nhà em rất nghèo.Chỉ mong kiếm cơm đủ ba bữa không đói, là mừng nguyện lắm rồi, đâu cần gì được ăn ngon hương gì ăn những thứ khác..Tập dần rồi thành thói quen “

Hai tay siết chặt tay lái quay đầu nhìn cô, bị anh nhìn Y Tịnh có chút không quen, trách mình sao lại nói ra những điều này.Co khi nào anh nghĩ cô than vãn lấy sự thương hại của anh hay không...

Y Tịnh xua tay mỉm môi cười nhạt..

-” Xin lỗi..em nói nhiều rồi.Em ngủ một chút khi nào đến nơi anh gọi em nhé “

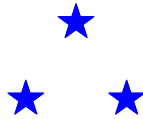
Giờ chỉ còn cách giả vờ ngủ để đỡ xấu hổ mà thôi..Không ngờ nằm một chút cô lại ngủ thật..

Trình Viện nhìn cô xoay mặt ra cửa..Nhìn vẻ nhỏ nhắn yếu ớt của Y Tịnh..Trình Viện có chút gì đó thương xót..Nhất là khi nghe những lời nói cam chịu từ cô..Anh lại thấy khó chịu..

Chương 5

Chung Phòng

Xe chạy ra thành phố F thì cũng đã hơn bảy giờ tối..Lúc này trời bắt đầu kéo mây đen mù mịt, cơn mưa bắt đầu nặng hạt...

Cần gạt liên tục hoạt động nhưng không thể xóa nhòa màn mưa trước mặt, với tình trạng này không thể về thành phố C trong đêm được rồi..Phải tìm nơi nghỉ chân mà thôi..Trình Viện âm thầm tính toán...

Y Tịnh vì những cơn sấm chớp cũng làm cho tỉnh..Cô ngơ ngác nhìn cơn mưa trút xuống mịt mù ngoài xe...

-” Chúng ta phải tìm chỗ nghỉ ngơi.Tình trạng này mai mới về được “

Trình Viện thấy cô tỉnh táo có ý giải thích cô hiểu..Y Tịnh cũng biết mưa gió chạy xe rất nguy hiểm..

Chạy một đoạn bắt gặp một khách sạn bên đường..

Trình Viện nhanh chóng tấp xe vào.Anh rất nhanh nhẹn xuống xe, ném chìa khóa cho bảo vệ, rồi vòng qua mở cửa...Khi Y Tịnh chuẩn bị bước ra, đã thấy Trình Viện cởi áo khoác của chính mình che qua đầu mình rồi nhanh tay kéo cô vào lòng tránh cho cả hai không ướt...

Trái tim Y Tịnh nhảy thình thịch, chiếc áo khoác thoang thoảng mùi hương nam tính của anh cả người cô sát chặt vào anh..

Để anh che chắn hai người tiến vào khách sạn...

Đến quầy tiếp tân anh khoác áo lên vai cô còn mình lại quầy đặt phòng..Mọi động tác điều rất nhanh gọn..Y Tịnh lén đưa mắt nhìn anh..Có lẽ cô nghĩ quá nhiều, anh vẫn bình thản cầm lấy thẻ phòng sau đó xoay người nhìn cô..

-” Đi thôi..”

-” À..Dạ.. “

Y Tịnh xấu hổ vì để anh bắt được vẻ mặt trì độn này của mình..Trình Viện chân dài sải bước, Y Tịnh kéo lấy áo khoác lon ton đi theo sau...

Khi đến cửa phòng, theo anh vào trong..cô ngơ ngác đứng nhìn căn phòng rộng lớn có chút ái muội...

-” Sao thế?”

Trình Viện mở cửa nhà tắm quan sát một loạt quay sang thấy cô gái nhỏ tay vẫn ôm ba lô trước ngực, trên người vẫn còn khoác chiếc áo rộng thùng thình của anh nhìn có chút buồn cười...

Y Tịnh cắn cắn môi, lí nhí hỏi..

-” Anh..anh đặt một phòng sao?”

Chân mày Trình Viện nhíu chặt hình như không vui với câu hỏi của cô..

Cô gái này hỏi vậy là ý gì..Nên nhớ bọn họ quan hệ như thế nào mà còn phân phòng..

Chẳng lẽ cô ghét bỏ cuộc hôn nhân này như vậy.Lấy anh chỉ để trả ơn mẹ anh..Nghĩ thế Trình Viện có chút buồn bực hờ hững trả lời..

-” Chúng ta là vợ chồng “

Nhìn vẻ mặt tội nghiệp của Y Tịnh..Trình Viện lại không nở phát câu..

-” Anh gọi đồ ăn tối.Em tắm nhanh đi “

Nói rồi bỏ ra phòng ngoài..Y Tịnh cảm nhận hình như anh tức giận..Nhưng vì sao lại tức giận..

Vừa kết hôn xong anh rời đi một tháng nói không chạnh lòng là nói dối..

Nên cô luôn nghĩ anh chán ghét cuộc hôn nhân này và cả cô..Cô chỉ là không muốn anh gò ép bản thân mình mà thôi... hai người hai phòng mọi thứ sẽ dễ chịu hơn.

Ai ngờ lại chọc anh nổi giận..Y Tịnh buồn chán đi vào phòng tắm..

Sau khi cả hai tắm rửa, thức ăn đã được đem vào..

Y Tịnh ngồi trước bàn ăn, len lén đưa mắt nhìn người nào đó.Từ lúc giờ không có ý định nói chuyện với cô..Y Tịnh ăn được một miếng liền muốn ngưng.Bất ngờ Trình Viện lên tiếng..

-” Ăn thêm “

-” Hả..em..em no rồi “

Y Tịnh có chút lấp bắp trả lời..Trình Viện lấy chén của cô múc nửa chén canh..

-” Ăn hết chén này “

Ra lệnh hẳn hoi xem cô là cấp dưới của anh hay sao..Y Tịnh trở mắt nhìn anh.Trình Viện đưa mắt nhìn cô rồi không được tự nhiên quay mặt tập trung vào ăn..

Mà cô rất biết nghe lời, có chút ám áp cầm chén canh từng chút húp lấy...

Đến giờ đi ngủ..Y Tịnh rồi rắm chui vào nhà vệ sinh chân chừ không muốn ra..Hai người phải ngủ chung một giường đấy..Lần đầu tiên trong đời cô phải ngủ chung với người khác còn là đàn ông..

Nhưng trốn tránh không là biện pháp.Qua một lúc đấu tranh Y Tịnh cắn răng đi ra ngoài lúc này phòng ngủ tắt đèn chỉ chừa lại ánh đèn ngủ vàng nhạt, nhìn vẫn thấy rõ người đàn ông cao lớn nằm trên giường.Mắt nhắm nghiền không biết anh nhắm mắt để đó hay là ngủ rồi.Nhưng cũng làm Y Tịnh thở phào..

Cô nhẹ nhàng giở chăn leo lên giường..Thân thể cứng ngắt nằm xuống, giữ một khoảng cách với người bên cạnh...nằm sát mép giường, không cẩn thận có thể rơi xuống bất cứ lúc nào...

Im lặng thật lâu không thấy người bên cạnh có hành động gì Y Tịnh bất giác xoay người nhìn một bên mặt góc cạnh của anh dưới ánh đèn nhạt... hàng chân mày dày đen sóng mũi thon cao, đôi môi mỏng..Khi ngủ nhìn anh nhu hòa hơn..ánh mắt đen láy sâu hút bị che khuất bởi hàng mi rậm nên nhìn anh không còn vẻ lạnh lùng như ngày thường...

Ngắm anh say mê đến khi mí mắt nặng trĩu và khép lại ngủ quên lúc nào không hay..

Lúc này người đàn ông tưởng đã yên giấc, mắt lại mở ra... khuôn mặt non nớt say giấc gần kề, miệng nhỏ còn hé mở thở khe khẽ rất đáng yêu, cô cuộn chăn ôm vào trong lòng, nửa khuôn mặt như vùi xuống gối..

Trình Viện ngửa ngáy , giơ tay ra nhẹ nhàng vén những sợi tóc che khuất má cô, chạm vào khuôn mặt trắng nõn như búng ra sữa của Y Tịnh..Cảm giác vô cùng mềm mại, dọc theo sóng mũi thon cao là bờ môi đỏ mọng..

Sao có thể mềm mại như thế giống như chạm vào bông vậy đó..Da thịt chắc khỏe của anh với cô như một trời một vực...

Anh gặp qua không ít phụ nữ, chưa chạm vào thật nhưng anh cảm giác da thịt họ lại không non mềm như cô gái của anh..

Hầu kết bất giác chạy lên chạy xuống,đang suy nghĩ miên man lại thấy Y Tịnh kéo kéo lấy chăn miệng nhỏ mấp máy “ Umh “

nhẹ lên một tiếng nũng nịu trở người chui vào ngực anh..

Mới đầu Trình Viện đờ người ra, sau đó rất nhanh và tự nhiên vòng tay ôm lấy cô còn cẩn thận nhìn nếp gấp chăn xem có phủ qua người cô chưa..

Ôm lấy thân thể mềm mại nữ tính, hơi thở ngọt ngào đều đặn của cô phả vào ngực anh

, hương thơm thiếu nữ từng chút chui vào mũi anh làm cả người anh rạo rục khó tả

.Trình Viện rất thuận theo tự nhiên hôn lên mái tóc đen bóng, còn tham lam đưa tay xoa lấy bờ vai mảnh khảnh của Y Tịnh..

Thì ra ôm một người con gái thuộc của chính mình cảm giác lạ lùng và tuyệt vời như vậy...Môi mỏng bất giác nhếch lên thích thú, vòng tay siết chặt người con gái trong lòng mới yên ổn nhắm mắt lại..Hương lấy tư vị lạ lẫm này..